

Efterlysninger

Du kan muligvis hjælpe Peter i arbejdet med bind 2 af Hippie. Der er dukket mange spor og personer op, som kunne være interessante at følge, men som fortaber sig i tiden der er gået siden. Peter har for tiden disse efterlysninger.

👍 Synes godt om 64

Kommentarer

24 kommentarer

Sortér efter

 Tilføj en kommentar ...

Peter Øvig Knudsen
Nørgaard og Kirkeby
Kunstnerne Bjørn Nørgaard og Per Kirkeby var begge i Thylejren, inviteret af deres kollega fra Eks-Skolen, Peter Louis-Jensen. Hvem har fotografier af de tre i lejren?
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Peter Øvig Knudsen
Øjenvidner til Hjørdemål.
Thylejren kulminerede med en gruppe københavnske aktivisters besættelse af Hjørdemål Kirke natten til den 31. august 1970. Øjenvidner blandt fiskere, politifolk eller andre lokale søges.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Peter Øvig Knudsen
Profet Olsen.
Profet Olsen med det borgerlige navn Harald Olsen var med til at drive den legendariske hippiehule i Galleri 101 i St. Kongensgade. Lever han endnu? Hvor?
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Peter Øvig Knudsen
Fiske-chillum.
Den kendte rejsebogsforfatter Karl Eskelund deltog i Thylejren 1970, lige inden han blev afsløret i lufthavnen i Zürich, da han forsøgte at smugle sytten kilo hash fra Iran til København. Nogle husker hans særlige, indonesiske fiskeformede hashpipe i porcelæn fra lejren. Hvem har den i dag? Og er der andre, som har erindringer om Karl Eskelund fra lejren?
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Peter Øvig Knudsen
Nummer 61 af lejravisen.
Under sommerfestivalen i Thy 1970 udkom dagligt en lejravis, der ofte blot hed 'Avisen', men som skiftede navn nogle gange i løbet af sommeren. Jeg har efterhånden stykket en næsten komplet samling af avisen sammen, men mangler stadig nummer 61 fra 10. september.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Peter Øvig Knudsen
John Sylvest.
En markant deltager i Thylejren 1970 kaldte sig John Sylvest. Han fortalte, at han skulle lave en dokumentarfilm om lejren – og han var med til at bygge lejrens supermarked. Men hvor er han blevet af? Ved nogen, om han er død eller levende?
Han hed formentlig i virkeligheden John Bruun Andersen og blev under det navn eftersøgt af politiet efter lejren.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 8 år

Eise Skjold
Hej Peter Øvig
Min onkel, Niels Ebbe Skjold Henriksen, også kaldet "Nelle" var med til at bygge mikro makro shop og kom meget i Thy-lejren. Hvis du støder på noget materiale med ham kunne jeg så spørge om du vil kontakte mig?
Jeg har selv efter hans død i december sidste år forgæves ledt efter fotografier, da han var en flittig hobbyfotograf, men alt synes at være gået tabt...Fra femørens hippie-koncerter, fra Thy-lejren, og fra Christiania, hvor han var en af de første beboere.
Glæder mig til at læse dine bøger.
Har selv været i Thy som ganske lille:-)
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 8 år

Laila Hansen
Hej Øvig. Jeg har stadig mit røde deltagerbevis fra dengang. Det var et man fik udleveret når man havde betalt de 100 kr det kostede at bo i Lejren . Måske er kortet det sidste af slagsen ? Jeg kan også huske, at man skulle vise det når man skulle hente post - ellers var der ingen kærlige hilsner at hente hjemmefra . Stor hilsen Laila
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Jens Jørn Gjedsted
Hej Peter Øvig Knudsen. Har du tænkt dig at beskrive "Foreningen for Musik og Lys"? Du nævner den sporadisk som "Musik og Lys" i bind 1, men er du opmærksom på, at foreningen var det mest levedygtige (og længstlevende) hippie-projekt? Musik og Lys fik en kolossal betydning for musiklivet i Danmark og ånden fra foreningen levede i årtier. Det første år er en fantastisk spændende historie...
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 4 · 8 år

Edith Lilli Pedersen
Provo Knud, husker jeg fra Galleri 101, hvor han altid spillede på sin fløjte, uanset hvilke bands som spillede. Senere mødte jeg ham da jeg var på besøg på Sankt Hans hospital i Roskilde, og et eller andet sted i mine gemmer har jeg flere sider som Knud har skrevet om sit liv. Jeg prøver om jeg kan finde dem, men lover intet.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 8 år

Dag Vognstølen
Hei Peter. Jeg var i Thyleiren i 7 uker og skulle gjerne sett bilder eller film derfra. Vet du hvor jeg finner det? Der var og en ung dansk gitarist der het Finn med hvit hår (albino?) Kjenner du ham?
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 8 år

Helene Ree
Hej Peter. Skønt at se, at Hippie stadig er på top 5 på bestsellerlisten. God Jul til hele holdet her fra Thy.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 8 år

Peter Øvig Knudsen
Fotografier fra 70
Fotografier fra Thylejren sommeren 1970 er stadig efterspurgt - ikke mindst til Hippie 2 og i særdeleshed billeder fra lejren (eller tiden) med de centrale personer i andet bind, f.eks. Dan 'Te-Dan' Nielsen, Harald Olsen alias Profet Olsen, John Sylvest, Peter Louis-Jensen, Bodil Marie Nielsen, Bjørn Nørgaard, Ole Nydahl, Provo-Knud alias Knud Rantanen, Jens Oustrup Jensen, Karl Eskelund, Ebbe Kløvedal Reich, Karen Grue.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 7 år

Peter Øvig Knudsen
Kender du sygeplejersken Lita Due?
I lejravisens nr. 41 fra 21. august 1970 annonceres det, at lejrens sygeplejerske, Lita Due, dagen efter vil forlade lejren. Hun har indtil da taget sig af alt fra at rense sår til at hjælpe lsd-brugere på dårligt trip, så det er et alvorligt tab. Jeg vil vældig gerne tale med Lita Due, hvis hun lever.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Karsten Høegh Brønnum
Hej Peter, jeg var ung journalistlev på Frederikshavns Avis og kom på lejren sammen med kollega Peter Kühnel, som åbenbart kendte alle de rigtige. Vi overnattede i et af de store army-telte, hvor jeg traf på flere af koryfæerne, bl.a. Niels Ufer. I et par dage gik Ufer rundt med en klat makrelsalat med mayonnaise på buksernes bagside. Alle så det men ingen kommenterede det, there var jo frihed til at bære makrelsalat, uden at det nødvendigvis skulle affordre kommentarer. Jeg fik en del telt-credit for mine hørbare aktiviteter med en erfaren kvinde, som ville vise mig hvad frigørelse gik ud på.

I nogle dage blev there af ukendte hængt et Che Guevara-inspireret portræt af Charles Manson og teksten "Mild Manson" op rundt om i lejren. Det var alligevel for meget, så efter nogen drøftelse blev det besluttet på det daglige stormøde at henstille til, at plakaterne blev fjernet, hvilket de så gjorde.

De fleste detaljer om den uge jeg var there står ret uklart i min erindring, jeg var nemlig en af dem som spiste ingefær-kagerne med hash... 😊
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 7 år

Karsten Høegh Brønnum
... min posting udsættes for engelsk korrektur af en eller anden grund: There blev skrevet som d-e-r, I blev skrevet med lille... strange brew...
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 7 år

Carsten Arthur Nielsen
Det er underligt at Carl Heinrich Petersen fra Viborg slet ikke er omtalt i HIPPIE.Han var forfatter og forkæmper for en etisk, organisk anarkisme.
I Lejren sås han i ternet skjorte, korthåret, med overskæg.Han havde i årene før advaret mig mod nogle af de "anarkistiske" aktivister, der er omtalt i bogen.De havde bestilt bøger og materialer i hans beskedne, idealistiske boghandel.Og de betalte aldrig!Måske derfor de aldrig nævnte ham.....
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 7 år

Peter Øvig Knudsen
Et par politimotorcykler blev sat i brand på Gammeltovej under Verdensbank-demonstrationerne om aftenen den 22. september 1970. Men er der øjenvidner? Hvem satte ild til motorcyklerne? Og er der nogen, som har fotografier af de brændende motorcykler? Sig endelig til!
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Anders Müller
Verdensbankdemonstrationen: Jeg deltog ikke i demonstrationen. Jeg var ikke interesseret i voldelige demonstrationer. Imidlertid var jeg efter mørknet frembud inde på Rådhuspladsen og Gammeltovej for at se hvordan det spændte af der. Politiet var ret grove. De kørte ned af fortovene i Vestergade - Skindergade med høj fart. De borgere, der ikke fandt en døråbning eller butikssindgang, ville have været blevet kørt ned af motorcykelbetjentene. Jeg fandt en butikssindgang i tide. Men jeg synes, at motorcykelbetjentene opførte sig lidt aggressivt. Hvorfra vidste de, at fodgængerne i Vestergade - Skindergade havde kastet brosten mod dem ved demonstrationen? Jeg mener også, at de overtrådte færdselsloven. Lidt senere stod jeg på Gammeltovej. Der havde en af motorcykelbetjentene sat sin BMW på sin fod, mens han var ude at slå på nogle demonstranter med sin knæppe. Ingen andre betjente var i nærheden. En herre, der sikkert også havde været i Vestergade - Skindergade, gik hen og skruede dækslet af BMW's benzintank. Derefter vædede han stille og roligt dræbermaskinen, og smed en tændt tændstik ned i den udstømmende benzin. Ilden blev ganske voldsom og efterlod brændspor op ad karnappen på hjørnet af Frederiksberggade og Gammeltovej. Tilskuernes klappede. Manden, der satte ild til BMW'en var ikke Peter Louis Jensen, som var en af mine nære venner. Jeg kendte ikke manden med tændstikkerne, men jeg synes, at det var fint gjort.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 5 · 7 år

Carsten Hagen
De brændende motorcykler har vel intet med emnet at gøre. Det var den politisk, voldelige del af oprøret. Den hårde kerne af hippier var allerede så hinduserede, at deres kvinder gik tre skridt bag dem. De var ikke i Thylejren, men i den internationale spontane hippiekoloni i Kathmandu eller hos Eighthfinger-Eddie's "ashram" på Anjuna Beach i Goa i . Spørg Lama Ole Nydahl om han husker The Cabin, Bodnans røde telefoner, The Bakery og æbletærtstedet og det schweiziske mejeri.
Du kan ikke skrive Hippie II uden at komme ind på the hippie trail, alle disse søgende sjæle der krydsede silkevejen, næsten til fods.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 7 år

Carsten Hagen
En psykedelisk spejderlejr, andet var det vel ikke ?
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 7 år

Ulrich Krenchel
Kjære Peter Øvig! Lidt oplysninger om mig i forbindelse med dine Hippie-bøger: Var indlagt på Sankt Hans i 1967 samtidig med Provo Knud! Skulle have været gift på Københavns Rådhus den dag der var Verdensbankdemo på Rådhuspladsen, derfor blev vielsen flyttet til bymuseet! Københavns Rådhus fik vi lov til at gå tæt forbi det opmarcherede politi, vi i bryllupstøj, de i kampuniformer, et smukt syn, som der findes foto af. Så osse de brændende motorcykler i gaderne i de dage, men ikke hvem der antændte. Derimod var der i Huset nærmest en kommandocentral med walkier og masser af folks kommen og gåen og aflæggende rapport til hinanden, - og nogle sårede, der blev forbundet, har aldrig før eller siden oplevet noget der kom nærmere en borgerkrig!!! I Thylejren hvor vi var 1 måned, lå vores telt lige op ad Peter Louis & Bodil Maries telt - meget underholdende. Vi bagte brød i køkkenet under Kolas ledelse, - brød som jeg gik rundt og "pushede" efter aftale til en masse telte, når brødene inden ad middagstid var færdigbagte.Men, som mange andre fortæller, er meget for mig fra den tid selvfolgelig indhyldet i tåger, kan dog hentes frem med de rette navne - billeder - historier eller andre hints.
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 1 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Carsten Hagen
The Hippie Trail gik naturligt gennem Afghanistan og Golanen på Ræststebash. Det var i den sidste periode med fred i dette land. Så vi er mange, der kendte Afghanistan før Russere, Talibaner og Nato. I nedslidte biler krydsedes ørknør og bjergområder. Lykkelig, cannabiseret landbefolkning ? 50 år fra dengang skal der nok gå, før de kan se frem til noget bedre.
Nogle af de rejsende kom ikke længere, tog til Bamyan og Nuristan og levede sig ind i den almenhistoriske levevis.
Jeg tog vejen nytårsferien 1970, på kraftig opfordring fra keramikeren CCC i selv havde gjort den et par år i forvejen. Det blev livskorrigerende oplevelse, med jeg stadig kører med i drømme, Pakistan, Indien, Nepal og Østerbro
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 3 · 7 år

Jan Hyldig
Måske kan jeg hjælpe, ja (men ikke med motorcyklerne). Jeg skal prøve at fatte mig i korthed. Tak for hippie 1, men jeg har en kritik af bogen: Den interesser sig for meget for bevægelsen som "top". Dvs. alt for meget fokus på, hvem Henning Frins sidder og drikker et par bajere med på Drop Inn. Jeg kommer fra Mors - altså nabo til Thy-lejren - og der er mange spændende historier om, hvordan Hippie/oprørsbevægelsen manifesterer sig lokalt i vores forskellige demonstrationer, happenings osv - mens vi gik i Gymnasiet (1968-71). Jeg fik da også lov til 4 dage i 70'er lejren. - Senere (1972) blev jeg militærnægter i huset, og der er et væld af spændende og sjove historier knyttet til denne periode - men set lidt mere med mine "bundens/bevægelsens" entusiastiske øjne. Mest interessant, historisk set, er nok konflikten i huset mellem ml-bevægelsen (som erobrede husets trykkeri) og hippie/ny samfundsbevægelsen, som holdt til omkring Bogcafeen. Jeg var nægter lige bag bogcafeen, i husets bazar sammen med en ml-er og det gav "sjove" konflikter, (ret beset lige midt i konfliktfalden), men sandelig også personlige oplevelser af begge bevægelser, som jeg måtte tage stilling til (så blir det for den brede oprørsbevægelse). - Ved at du kun fokuserer på top-bajer-forhandlinger, så blir billedet fordeget og ikke så spændende, synes jeg, som det kunne blive. Billedligt sagt så forsvinder "musikken" (ideerne, lysten, energien osv) til fordel for "musikeren" ("Vi fik ideen over to bajere på Drop inn"). Der skal mere til. Men stadig, tak for initiativet. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at fortælle nogle af de - måske mere ydmyge - men spændende historier. vh. Jan Hyldig
[Synes godt om](#) · [Svar](#) · 2 · 7 år

Øvigs hjørne

Øvigs blog

Velkommen

Fra Øvigs værksted 1

Fra Øvigs værksted 2

Fra Øvigs værksted 3

Efterlysninger